

In de loop van de jaren veranderde het verschillende keren van eigenaar. De laatsten waren het echtpaar Mottin-Naveau, dat de boerderij verbouwde om haar het karakter van een kasteel te geven .In 1960 kocht de stad Hannut het terrein dat, na verschillende voorlopige toewijzingen en vervolgens verschillende verbouwingen, het huidige stadhuis werd. Tegenover het kasteel van Mottin staat het grote monument dat in 1931 ter nagedachtenis van de martelaren van de Grote Oorlog opgericht werd. Na de Tweede Wereldoorlog werden de data 1940-1945 aan de voet van het monument toegevoegd.

4 Oude stadswallen

De naam Hannuit komt in een schenkingsakte uit 1124 voor het eerst voor. Het was een klein dorp, gebouwd aan de voet van een feodaal kasteel, door grachten omringd. De bouwdatum van het kasteel en het dorp is niet bekend, maar het moet dicht bij het begin van de 12e eeuw zijn. In 1188 nam de toekomstige hertog van Brabant, Hendrik I de Guerrier, er bezit van en liet het kasteel versterken, wat een zekere belangrijkheid aan het kleine dorp gaf. Hannuit en zijn kasteel, gelegen op de grens van het graafschap Brabant en het prinsbisdom Luik, werden vaak verwoest, en telkens weer herbouwd. Om de bevolking van Hannuit te helpen met hun tegenslagen, Hendrik I gaf Hannuit de titel van "stad", wat verschillende belangrijke voordelen aan zijn inwoners gaf. In 1339 besloot de hertog van Brabant Jan III om van de stad een kleine stad te maken, omsloten door aarden wallen, voorafgegaan door een gracht die met water gevuld kon worden. In 1343 werd alles voltooid. Deze aarden wallen, zeven tot acht meter hoog en negen tot tien meter breed, door drie deuren werden doorboord. Deze vestingwerken werden rond 1825 met de grond gelijk gemaakt, maar de "Rue des Vieux Remparts" en de "Remparts Saint-Christophe" dragen nog steeds de herinnering aan hun aanleg.

5 Sint-Christoffel kerk

De kerk wrd in 1331 voor het eerst vermeld. De oudste delen van het huidige gebouw (het koor en de onderste delen van het middenschip) werden in de 16e eeuw gebouwd. De toren brandde in 1607 af en barstte van boven tot onder als gevolg van de explosie van kruivaten die zich binnenin bevonden. Het werd rond 1611 met stenen van het oude kasteel herbouwd.

In de 19e eeuw werd een grondige restauratie ondernomen om het zijn middeleeuwse aspect terug te geven: de zijschepen werden verbreed, een dwarsschip werd toegevoegd, het bovenste deel van het middenschip werd gewijzigd en overdekt met gewelven met houten lambriseringen.

De toren werd niet veranderd. De klok met drie wijzerplaten van de Henegouwer klokkenmaker Georges Paquay komt uit de 20e eeuw. De kerk bevat enkele interessante bezienswaardigheden: een polychroom beeld van Sint-Christoffel uit de eerste helft van de 14e eeuw, een barokke preekstoel uit de 17e eeuw, kalkstenen doopvont uit de 16e eeuw en een moderne "levenswandel" die de gebruikelijke kruisweg vervangt. Het standbeeld van Sint-Christoffel, 3,95 m hoog, is uit één blok eikenhout gebeeldhouwd. Het is het grootste middeleeuwse standbeeld in België. The "way of life" is het werk van Costa Lefkochir, een hedendaagse kunstenaar van Griekse afkomst, woonachtig in Luik en wereldwijd bekend. Ook het eigentijdse altaar van cortenstaal van Nic Joosen uit 2000 verdient de aandacht. De toren en het koor van de kerk zijn sinds 1933 als monument geklasseerd.

6 Zenobe Gramme

Zenobe Gramme is in Jehay-Bodegnée geboren en heeft 14 jaar in Hannuit gewoond. Zijn ouders verhuisden wanneer hij negen jaar oud was. Hij doorliep de lagere school en leerde vervolgens het beroep van timmerman voordat hij in 1848 de stad verliet om naar Luik te gaan. Hij verbeterde zijn opleiding door avondlessen te volgen aan de industriële school in Luik en verhuisde vervolgens in 1855 naar Parijs waar hij als patroonmaker in een bedrijf voor elektrische apparatuur werd aangenomen. Het was daar dat Zenobe Gramme een passie voor elektriciteit ontwikkelde. In 1868 maakte hij de eerste dynamo, die een gelijkstroom van hoge intensiteit produceerde. Na de oorlog van 1870 stichtte hij de firma van magneto-elektrische machines Gramme.

7 Kasteel Snyers

Nadat het kasteel in 1505 was afgebrand, is op de plaats van het huidige kasteel Snyers een nieuw kasteel gebouwd, dat meer aansloot bij de levensomstandigheden van de 16e eeuw. Het kasteel werd vermoedelijk tijdens de vele oorlogen van de 17e eeuw beschadigd. In 1791 gaven grote verbouwingen zijn huidige uiterlijk. Het eigendom veranderde meerdere keren van eigenaar voordat notaris Louis-Joseph, burgemeester van Hannuit uit de jaren 1926 tot 1932, het kochte.

Tegenwoordig is het kasteel door zijn afstammelingen nog steeds bezitten. Het eigendom is door een aangenaam park omringd, dat samen met het nabijgelegen klooster, dit deel van het stadscentrum een rustig en ontspannend karakter geeft.

8 Voormalig klooster van de Zusters Clarissen

Zoals vele Franse religieuze gemeenschappen moesten de zusters Clarissen van Bordeaux Frankrijk in 1901 verlaten. Zij vestigden zich eerst in Bergen, maar kwamen op 16 juli 1930 in Hannut aan. Er werd een nieuw klooster gebouwd, maar pas in 1935 werd een deel van de gebouwen afgewerkt; de overige werd in 1947 afgebouwd. In 2002 verlieten de zusters het klooster. Het klooster werd in 2004 door de Kruisvaardersvaders gekocht. De "Priorij van het Heilig Kruis is de tweede vestiging van de Kruisridderorde in Hannuit en de huidige residentie van de paters.

9 Voormalig station van Hannuit

Het voormalige station van Hannuit was het belangrijskte station van lijn 127, die sinds 1875 Landen met Statte verbond. Het was ook een overstapstation voor drie lokale spoorlijnen, waarvan de treinen op de foto uit het begin van de 20e eeuw te zien zijn.

De komst van de spoorweg in Hannuit was bijzonder gunstig voor de ontwikkeling van lokale bedrijven en industrieën. De spoorlijn werd in 1963 voor passagiers gesloten. Nochtans ontving het station nog tot 1981 goederentreinen.

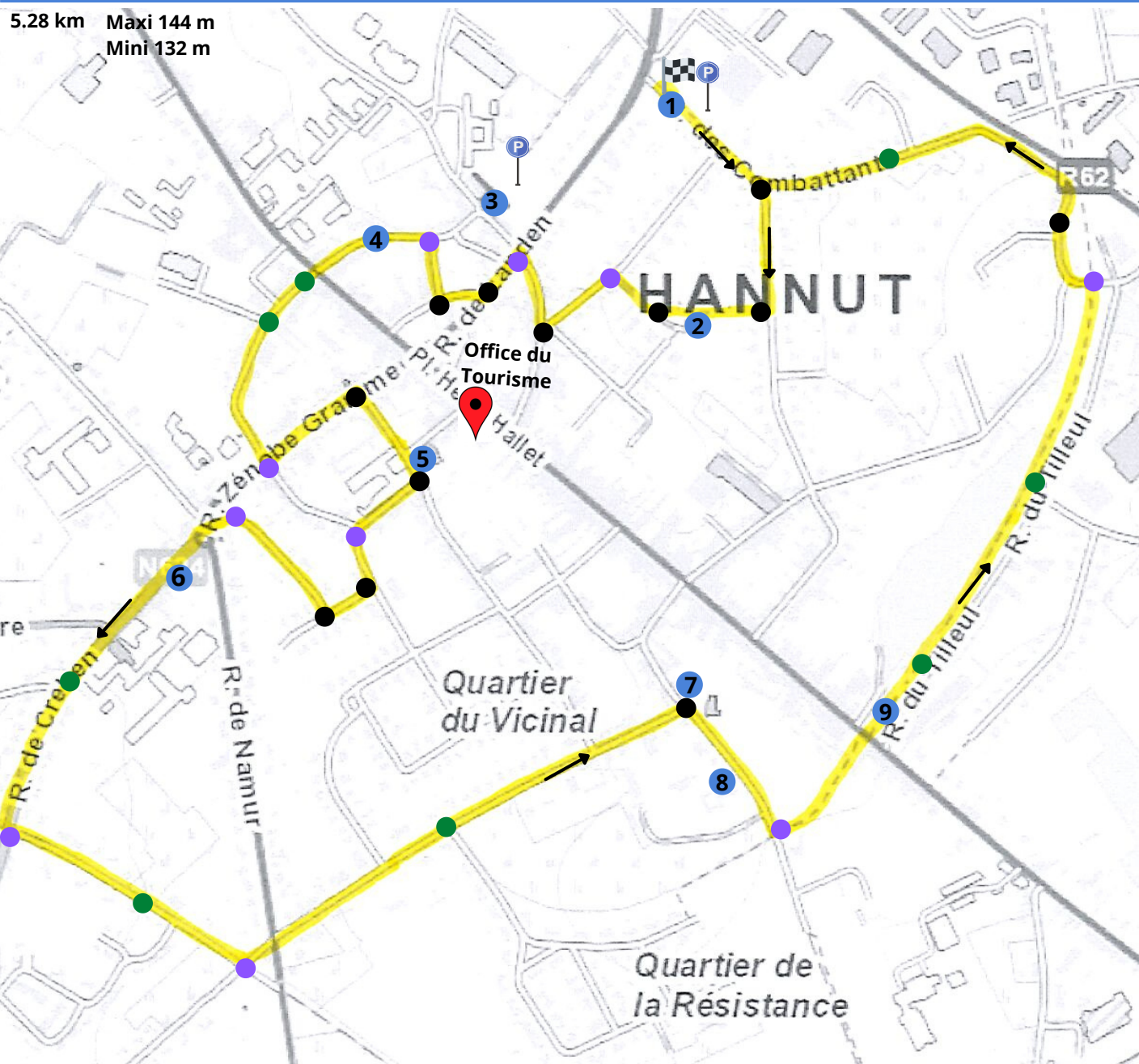
Het station werd eind jaren 1990 tot de VDAB en het "Maison de l'Emploi" hergebruikt. De spoorlijn werd in het begin van de jaren 2000 tot groene assen omgevormd.

DE WANDELING SINT-CHRISTOFFEL

Hannuit-Centrum
Lengte: 6.11 kilometers
Looptijd: 1u30
Moeilijkheidsgraad: laag

5,28 km Maxi 144 m
Mini 132 m

Office du Tourisme de la Ville de Hannut
Place Henri-Hallet, 27/1
4280 Hannut
019/51 91 91
tourisme@hannut.be

Download mij

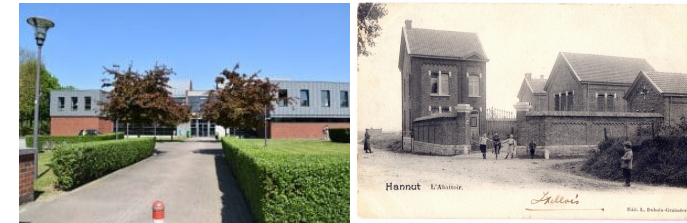
Type	Straat	Km
1	« Julien Gerstmans » gemeentelijke academie	0
	Draai lichtjes naar rechts Avenue des Hêtres	0.13
	Rechts – Allée du parc de la Halette	0.50
2	Gemeentepark van la Halette	
	Links Avenue Général Pire	0.59
	Rechts Rue Jean Mottin	0.69
3	Kasteel Mottin, Stadshuis	
	Links Rue de Landen (naar het centrum)	0.76
	Rechts (2e straat) Rue du Ballon	0.89
	Rechts place Lucien Gustin	0.95
	Links Rue des Vieux Remparts	1.05
4	Oude stadswallen	
	Rechtdoor Avenue de Thouars (steek de hoofdstraat over - Rue de Tirlemont)	1.32
	Links Rue Zénobe Gramme	1.47
	Rechts Rue de l'Aite	1.62
5	Sint-Christoffel kerk	
	Rechts Remparts-Saint-Christophe	1.75
	Links Rue des Jardins	1.81
	Rechts volg Avenue des Platanes dan rechts volg « la promenade Jean Renard »	2.06
	Links Rue de Wavre	2.31
6	Herdenkingswerk « Zenobe Gramme »	
	Rechtdoor Rue de Crehen	2.57
	Links Vieille Voie de Liège	2.91
	Links Rue de la Justice	2.97
	Rechtdoor Chemin des Dames	3.56
	Links (2e straat) Drève du Monastère	3.75
7	Kasteel Snyers	
	Rechtdoor Drève du Monastère	4.23
8	Voormalig klooster van de Zusters Clarissen	
	Links – Groene assen	4.57
9	Voormalig station van Hannuit	
	Links Rue Joseph Wauters (verlaat groene assen)	5.37
	Rechts Rue Fond de la Tour (naar de overdekte markt)	5.44
	Rechtdoor Rue des Combattants	5.56
	« Julien Gerstmans » gemeentelijke academie	6.11

Aanbevolen parking voor of achter de Gemeentelijke Academie. Het is ook mogelijk te parkeren op de parking van het stadhuis.

"Een stadswandeling in het hart van de stad die u de belangrijkste historische monumenten laat ontdekken."

Bezienswaardigheden

1 Julien Gerstmans gemeentelijke Academie

Onder leiding van Jean Mottin werd het besluit tot de bouw van een slachthuis in Hannuit bij koninklijk besluit bekrachtigd. De gebouwen werden in 1899 in gebruik genomen. Toen de veemarkt in de jaren zestig verdween, wilde het gemeentebestuur de varkensmarkt behouden: daartoe bouwden zij de grote overdekte markt rechts van het slachthuis. Deze stopte echter haar activiteiten in 1984. Vervolgens werd een deel van het niet meer in gebruik zijnde slachthuis gebruikt als eerste politiebureau en werd de voormalige overdekte markt tot sporthal omgebouwd. Vandaag vervangen de moderne gebouwen van de gemeentelijke academie Julien Gerstmans, ingehuldigd in 1999, het oude slachthuis en is de overdekte markt de tentoonstellingshal van de stad Hannuit geworden. De academie, die in september 1947 werd opgericht, is genoemd naar de stichtende leraar Julien Gerstmans, die destijds als jonge violist uit Hannuit muzikles aan de kinderen van de gemeente gaf.

2 Gemeentepark van la Halette

Dit park in het hart van de stad onderging onlangs een renovatieproject, dat in mei 2019 werd afgerond.

Er zijn themazonen ingericht. We kunnen ook de aanwezigheid opmerken van een bloemrijke weide, rode ruitplanten, plantenbakken met aromatische kruiden en kleurrijk meubilair dat u uitnodigt om de ruimte tot uw eigen te maken.

3 Stadhuis

In de 14e eeuw werd op deze plaats een boerderij gebouwd, die door Jeanne de Hannut, echtgenote van burggraaf Arnould VI van Corswarem werd bewoond. Later werd deze boerderij "Cense du Cheraux" genoemd, omdat zij zich vlakbij de gelijknamige poort van de stadsmuren bevond.